

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 91.619 van 13 december 2000

A. 74.928/VI-13.959

In zake : **INGELAERE** Micheline,

rue Saint Julien 65
7800 Aat,

tegen :

de gemeente Frasnes-lez-Anvaing.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER ,

Gezien het op 25 juni 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Micheline INGELAERE, lagereschoolonderwijzeres, de nietigverklaring vordert van het besluit van 28 april 1997 van de gemeenteraad van Frasnes-lez-Anvaing, waarbij ze wegens ziekte met ingang van 3 juli 1992 in disponibiliteit wordt gesteld;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 2 maart 2000 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 november 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 13 december 2000;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. LEVERT, loco Mr. PERIN, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster, lagereschoolonderwijzeres-hoofd van een school in het gemeentelijk onderwijs van Fransnes-lez-Anvaing, nadat ze op 30 september 1989 voorlopig geschorst was in haar ambt en op diezelfde datum een voorstel is gedaan om haar in het belang van de dienst in disponibiliteit te stellen, een voorstel waarop niet is ingegaan, gedurende de periode van 27 november 1990 tot 15 maart 1991 met ziekteverlof is geweest en haar ambt pas op 21 mei 1991 weer heeft kunnen opnemen; dat ze bij achtereenvolgende onderzoeken van de administratieve gezondheidsdienst :

- op 20 maart 1991 ongeschikt zou worden verklaard om les te geven, maar geschikt voor een administratieve functie;

- op 9 oktober 1991 geschikt zou worden verklaard om les te geven aan maximum één klas, van één niveau en niet aan een scharnierjaar (1^e, 3^e of 5^e jaar lagere school);
- op 16 juli 1992 ongeschikt zou worden verklaard voor een normale en regelmatige dienst als onderwijzeres, met ingang van 27 november 1990 en voor een onbepaalde periode;

dat ze bij een ministerieel besluit van 20 september 1993 dat bij arrest nr. 64.027 van 15 januari 1997 vernietigd zou worden, vervolgens met ingang van 3 juli 1992 in disponibiliteit is gesteld wegens ziekte; dat de administratieve gezondheidsdienst op 14 maart 1994 verzoekster definitief ongeschikt zou verklaren om haar functies normaal en regelmatig uit te oefenen, maar geschikt voor een administratieve dienst;

Overwegende dat de gemeenteraad haar op 28 april 1997 met ingang van 3 juli 1992 in disponibiliteit heeft gesteld wegens ziekte op de grond dat "ze op 2 juli 1992 662 dagen ziekteverlof had genomen (en ze) bijgevolg het maximumaantal verlofdagen had bereikt dat haar, gezien haar sociale anciënniteit, wegens ziekte kon worden toegekend"; dat dat de handeling is die met het onderhavige beroep wordt bestreden;

Overwegende dat verzoekster op haar verzoek naderhand onderzocht is door de Pensioencommissie, die op 12 november 1997 beslist heeft dat ze medisch gezien, aangezien ze definitief ongeschikt was voor iedere functie, de voorwaarden vervulde om op pensioen te worden gesteld;

Overwegende dat een middel, het eerste van het verzoekschrift, ontleend wordt aan "schending van de rechten van verdediging en aan de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen", voorzover het bestreden besluit inzonderheid de uitgevaardigde maatregel geenszins wettigt, aangezien noch bewezen is dat verzoekster arbeidsongeschikt zou zijn wegens ziekte, noch

verwezen wordt naar een beslissing van een bevoegde dienst waaruit zulks zou blijken;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoekster, die op 2 juli 1992 662 dagen ziekteverlof had opgenomen, het maximumaantal verlofdagen had opgebruikt dat haar op basis van haar anciënniteit kon worden toegekend; dat ze aanvoert dat verzoekster volledig op de hoogte was van de motieven van de aangevochten beslissing, zodat het niet in acht nemen van de motiveringsverplichting, zo zulks vast mocht komen te staan, haar geen nadeel heeft kunnen berokkenen; dat de verwerende partij in haar laatste memorie opmerkt dat de gezondheidstoestand van verzoekster, zoals trouwens blijkt uit de schijnbaar tegenstrijdige adviezen van de gezondheidsdienst, gedurende heel wat jaren op en af is gegaan en onstabiel is geweest, maar dat "de toestand van depressie, apathie, gedragsstoornissen, verontrustend gedrag voor de kinderen, waardoor het vaak nodig was dat ze werd bijgestaan door een collega om les te geven, in feite niet voortdurend zichtbaar aanwezig is geweest, maar wel onderhuids aanwezig was", zodat "het latere advies van de administratieve gezondheidsdienst dat geleid heeft tot de bestreden beslissing genomen is op grond van het feit dat verzoekster telkens herviel en haar toestand verslechterde"; dat ze bijgevolg aanvoert dat "de administratieve overheid niet bestraft mag worden met de vernietiging van haar handeling, aangezien ze in het verleden blijkt heeft gegeven van mildheid" en dat, aangezien het vaststaat dat het aantal van 662 dagen ziekteverlof effectief bereikt is op 2 juli 1992, het feit dat verzoekster op 22 juni 1993 opnieuw in het gemeentewonderwijs aan de slag is gegaan, niet belet heeft dat deze overheid van oordeel was dat betrokkene eigenlijk ongeschikt was "en een wederindienstneming van enkele maanden de berekening van het aantal dagen ziekteverlof zoals die geregeld is bij de wet niet volledig teniet kon doen"; dat ze daaruit besluit dat de bestreden handeling voldoende gemotiveerd is naar recht;

Overwegende dat luidens artikel 3 van de in het middel bedoelde wet van 29 juli 1991, de opgelegde motivering van de

bestuurshandelingen erin bestaat dat in de akte afdoende juridische en feitelijke overwegingen worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Overwegende dat het bestreden besluit in het onderhavige geval als volgt gemotiveerd is :

" Aangezien Mevrouw Micheline INGELAERE (...) op 2 juli 1992 het aantal van 662 dagen ziekteverlof heeft bereikt;

Aangezien betrokkene bijgevolg het maximumaantal verlofdagen heeft bereikt dat haar op basis van haar sociale anciënniteit wegens ziekte kan worden toegekend";

dat zulk een motivering alleen als afdoende kan worden beschouwd als ze juist blijkt te zijn, dat wil zeggen indien betrokkene op 2 juli 1992 daadwerkelijk het aantal dagen ziekteverlof waarop ze krachtens de toepasselijke wets- en verordeningsbepalingen recht had, had opgebruikt;

Overwegende dat de verwerende partij niet aan de hand van deugdelijke stukken aantoont dat de verzoekende partij op 2 juli 1992 662 dagen ziekteverlof had opgenomen; dat daarentegen uit een overzicht dat de verwerende partij op 3 maart 2000 heeft overgelegd blijkt dat het aantal dagen ziekteverlof van de betrokkene op 15 juli 1992 in ieder geval en wat ook de berekeningswijze is, het aantal van 636 dagen niet kon overschrijden; dat de bewering gedaan in het bestreden besluit bijgevolg, aangezien de juistheid ervan niet erkend is, niet beschouwd kan worden als afdoende en als een motivering van de beslissing van indisponibiliteitstelling die beantwoordt aan de vereisten van de wet; dat het middel gegrond is; dat er geen grond is om de overige middelen van het verzoekschrift te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 28 april 1997 van de gemeenteraad van Frasnes-lez-Anvaing waarbij Micheline INGELAERE, lagereschoolonderwijzeres met ingang van 3 juli 1992 wegens ziekte in disponibiliteit wordt gesteld.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op dertien december 2000 door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	DEPELSENAIRE,	toegevoegd griffier.

De toegevoegd Griffier,

De Voorzitter,

B. DEPELSENAIRE.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.